

# Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2012 – ÅRGÅNG 26. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING



## BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.  
Utkommer med 5 nummer om året.

### Redaktion:

Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark.

### Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,  
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,  
e-mail: in.adriansson@bredband.net

**Redaktionssekreterare:** Birgitta Erlandsson,  
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

**Expedition:** Eivor och Kerstin Waljö,  
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,  
e-mail: waljo@tanno.se

**Internet:** www.bekannelse.se, www.lbk.cc

**Prenumerationsavgift 150 kr per år**

**och gåvor till tidningen:** LBKs postgiro  
22 73 36-5. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500  
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn  
och adress.



**LUTHERSKA  
BEKÄNNELSE-  
KYRKAN (LBK)**

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

# Fem viktiga dagar

Det går inte att vara kristen utan tro på att det Kristus gjort är verklig historia. Varje söndag bekänner vi detta i vår apostoliska trosbekännelse. På fem dagar hände mycket som den kristna tron vilar på.

På **palmsöndagen** rider Kristus in i Jerusalem och han gör det av två anledningar. För det första för att möta sin död och för det andra för att besegra sina fiender. När en kung på Jesu tid red in i en stad red han på en häst för att visa sin makt och styrka efter sin seger. Kristus rider på en åsna för att visa att hans rike inte är av denna världen. Konungen som denna gång rider in i Jerusalem är en helt annorlunda kung. Han segrar när han lider.

På **skärtorsdagen** samlar Jesus sina lärjungar i ett rum för att äta påskalammet. Det var en påminnelse om räddningen ut ur Egypten. Under denna måltid instiftar han ett nytt förbund. Påskalammet som nu ska offras sonar hela världens skuld. Han uppmanar sina lärjungar att härefter fira denna måltid tills han kommer tillbaka en sista gång. Måltiden är till för syndare som behöver förlåtelse för allt som trycker och tynger. Därefter går Jesus tillsammans med sina lärjungar ut till Getsemane. När de inte orkar vaka med honom ber han för sina svaga lärjungar och för det som han nu ska möta.

**Långfredagen** är en dag när Frälsaren prövas till det yttersta. Han utsätts för tortyr, förnedring och smädelse. I våra bekännelseskriterier läser vi: *"Vad finns det för allvarigare och förskräckligare vittnesbörd och predikan om Guds vrede över synden än i Kristi, Guds Sons, lidande och död?"* Kristus bär hela världens alla synder på korsets trä. En frikännande dom för oss människor inför Gud blir följden av hans död på korset. En dörr för alla som om vi alla hade dött. Vägen mellan Gud och människan är återupprättad.

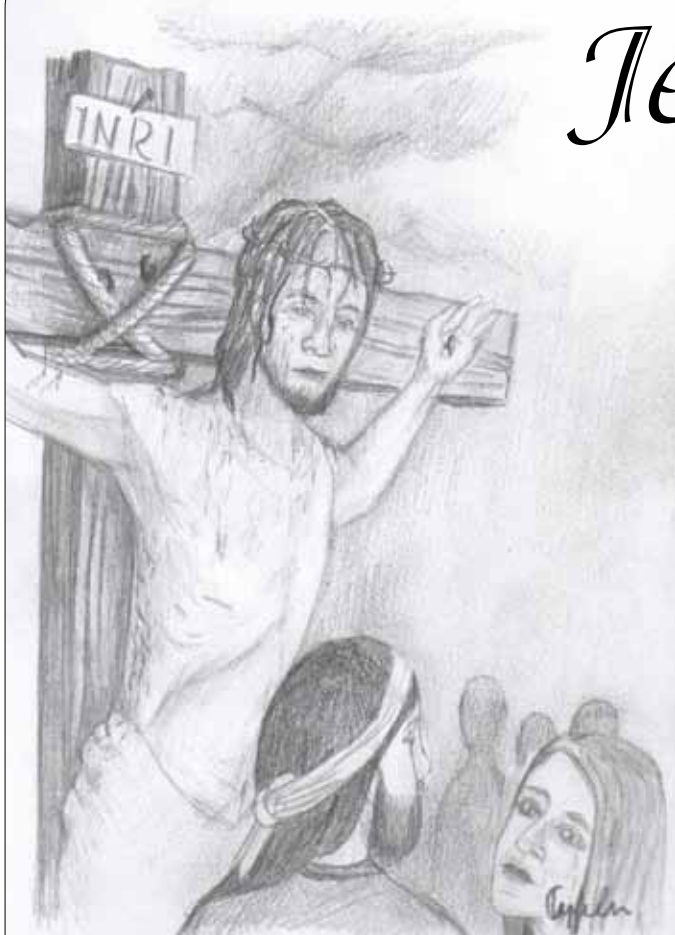
**Påskdagen** är en enda stor glädjedag när Kristus visar att döden inte var hans slutmål. *Han uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull* skriver Paulus i Rom. 4:25. Han står upp från döden och visar att det inte var några fabler eller myter han förkunnade under sin vandring med lärjungarna. CFW Walther skriver:

*"Vår Frälsare uppstått och lämnat sin grav,  
vår synd har han sänkt i ett bottenlöst hav,  
Och salig var syndare, när han det vet!  
Pris vare den heliga Trefaldighet! Kyrieleis.*

Kristi död och uppståndelse är kärnan i hela det kristna budskapet. Har inte detta skett så är Bibeln som vilken annan bok som helst och våra församlingar som vilka världsliga sammanslutningar som helst.

På **Annandag påsk** tänker vi på de två lärjungar som Jesus slår följe med på vägen till Emmaus. De tror att Jesus inte vet allt som har hänt under påskdagen. När Jesus hör hur okunniga de är öppnar han deras ögon genom att visa dem vad som står skrivet om honom i Skriften. Han lägger sig till bords med dem och äter. Han tar brödet, välsignar det och bryter det. Då öppnas deras ögon. Därefter visar han sig också för lärjungarna som av rädsla flytt och låst in sig. De får inte höra hårda ord eller tillrättavsinning av Herren Jesus för sin feghet utan han möter dem med orden "Frid vare med er!" och fortsätter med ett kort bibelstudium: *Detta är vad jag sade till er medan jag ännu var hos er. Allt måste uppfyllas som är skrivet om mig i Mose lag, hos profeterna och i psalmerna* (Luk. 24:44).

**Kristus är uppstånden, han är verkligen uppstånden!**



# Jesu sju ord på korset

uppfyllelse och ett fullkomligt offer. Laguppfyllelsen hade redan gått i fullbordan när Jesus i öknen fick frestaren på fall. Denna seger var också nödvändig för vår skull. Varje prick av lagen måste uppfyllas. Jesus hänvisade till Guds ord som är starkare än något annat vapen och dessa ord fick frestaren på fall: *Det står skrivet.*

## 2. Idag ska du vara med mig i paradiset, Luk. 23:43

Ett fantastiskt löfte gavs till den botfärdige rövaren. Varför säger Jesus detta? Där på korset har rövaren blivit varse sin synd och skuld. Han har sagt till Jesus: *Tänk på mig när du kommer till ditt rike* (Luk. 23:42). Med dessa ord visar rövaren sin tro på Frälsaren. Han bekänner att Jesus i sitt lidande på korset har kraft att frikänna den störste av alla syndare. Här sker ett under. Du och jag kan gärna byta plats med rövaren, för vi är precis likadana som han.

Undret är att vi nu betraktas som heliga och rättfärdiga inför den Helige och stränge Guden. Men hur är detta möjligt? *Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser* (2 Kor. 5:19). Detta är det största av alla under, och det får nu sin fulla giltighet när Jesus vid nionde timman ger upp andan och säger: *Det är fullbordat* (Joh. 19:30). Din börda blir avlyft från dina axlar och du får vara fri från allt som plågar och förskräcker. Som avlösningsord får också du ta till dig orden: *Amen säger jag dig: Idag ska du vara med mig i paradiset* (Luk. 23:43).

I de tre korsen ser vi frälsningshistorien sammanfattad. Det mellersta korset är det viktigaste, men de två andra har också mycket att säga oss. De två rövarna visar hur vi människor svarar på frälsningserbudandet. En av dem tar emot räddningen, den andre tror inte utan dör i sin otro. Här är det inte frågan om onda eller goda för

## 1. Fader förlåt dem ty de vet inte vad de gör, Luk. 23:34

Vi har kommit till förlåtelsens plats som är korset. Vem eller vilka är det Herren Jesus egentligen ber för? Är det soldaterna, bödlarna som torterat honom? Tänker han på Pilatus, denne enfaldige stackare, som tidigare på dagen hade stått inför honom vars rike är utan gränser? Eller tänker han på de judiska ledarna som nu står nedanför korset och ropar ut sin avsky? De som hade tillgång till de Heliga Skrifterna, de som läst om smärtornas man och den lidande tjänaren i Jesaja 53.

Evangelisten Johannes skriver om Jesus att han kom till sitt eget, men hans egna tog inte emot honom. Det var vi alla, som är behäftade med synd, som korsfäste Jesus. Det är Adam och Evas syndafall, Petrus förnekelse och alla de synder som du och jag begår varje dag som tvingade Jesus upp på korset. *Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe medan vi ännu var syndare* (Rom. 5:8).

Gud hade två krav för att förhållandet mellan Gud och dig skulle återupprättas, fullständig lag-

vi är alla rövare, somliga tror och blir räddade, andra dör i otro.

### 3. Kvinna, se din son . . . Se din mor,

Joh. 19:26,27

Jesus älskar och har omsorg om sin mor. På Jesu befallning tar evangelisten Johannes Maria hem till sig. Herren Jesus visar sin kärlek in i det sista. Han lämnar inte någon. Under sin vandring här på jorden visade han det vid många tillfällen. Han botade tio spetälska från deras hemska sjukdom, stillade hungern hos 5000 som var utan mat, förlät synderskan i Simons hus hennes synder, väckte Lasarus som var död till liv.

Jesus sörjer för oss rikligen och dagligen och det visar han även i sin dödsstund. Han begär inte hjälp vare sig av sin mor Maria eller av evangelisten Johannes utan tänker istället på deras bästa. Jesus skäms inte för sin släkt eller sina vänner fastän de inte kan hjälpa honom.

Vi låter Hebreerbrevet förklara detta: *Jesus som helgar och de som helgas är alla av en och samma släkt. Därför blygs han inte för att kalla dem bröder, då han säger: Jag ska förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen ska jag lovsjunga dig. Han säger också: Jag ska förtrösta på honom, och vidare: Se, här är jag och barnen som Gud har gett mig* (Hebr. 2:11-13).

### 4. Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Mark. 15:34

Jesus smakar Gudsövergivenheten. Profeten Jesaja säger: *Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad* (Jes. 53:4). I denna stund ropar han: *Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?* Luther säger om dessa ord: "Gud övergiven av Gud, vem kan fatta det?"

På korset upplever Jesus det yttersta lidandet, att vara skild från Gud. Till fullo kan vi aldrig förstå detta, men Paulus räcker oss ett ord: *Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud* (2 Kor. 5:21).

När Jesus i sitt avskedstal samtalat med sina lärjungar säger han att ensamheten och övergivenheten aldrig ska drabba dem. *Jag ska inte lämna er faderlösa* (Joh. 14:18).

### 5. Jag törstar, Joh. 19:28

Vid korset blir vi påmindas om att vi har en Frälssare som inte bara är sann Gud utan också sann människa. Han var trött på samma sätt som vi är trötta, grät som vi gråter och nu lider han av törst. Detta visar verkligen att Jesu lidande är fysiskt. Han fick utstå den romerska tortyren. Han bar själv sitt kors på lidandets väg. Han prövas till det yttersta. Vi behöver inte söka svar på frågan varför detta lidande var nödvändigt. Bibeln ger oss svar. *Eftersom han lidit och blivit frestad kan han hjälpa dem som frestas* (Hebr. 2:18).

### 6. Det är fullbordat, Joh. 19:30

Allt har blivit fullbordat på korset. Syndens makt är bruten. Skulden är betald. Satan är besegrad. Allt detta sker på korset. Rösten är matt och svag men Jesus säger inte: Det är slut, han säger det motsatta. Många berömda och kloka ord har sagts under tidens gång, men dessa är de tre absolut viktigaste. Inga andra ord före eller efter dessa kommer att vara viktigare.

Det är en proklamation av Jesus, testamentets viktigaste ord och de gäller alla människor. Vi brukar tala om viktiga möten och händelser i våra liv när det gäller vår kristna tro, men inget kan mätas med nionde timmen långfredagen är 30 i Jerusalem. Vi brukar ringa 112 när vi är i fara fysiskt. Vid andlig nöd hjälper inte 112 utan vi får se på korset och lyssna till orden *det är fullbordat*.

### 7. Fader, i dina händer befäller jag min ande, Luk. 23:46

Full av förtröstan överlåter Jesus sig åt sin Fader när han dör. Han vet att Fadern kommer att uppväcka honom. Jesus citerar direkt från Psaltaren 31, en vanlig aftonbön som Maria sannolikt bett med honom under hans barndom. Jesus hade slutfört sitt uppdrag. Detta blir hans sista bön innan han ger upp andan.

Nu har vi en stund varit vid korset. Fastän Kristi död är det mest skakande som skett på jorden är det samtidigt en källa till tacksamhet och glädje. Därför att Kristus dog övergiven på korset behöver inte du dö övergiven av Gud. Därför att Kristus på långfredagen bar all världens synd kan du alla dagar leva som Guds barn i tron på honom som gav sitt liv för dig.

*Ingvar Adriansson*

# Från statskyrka till bekännelsekyrka

*Jag fick uppdraget att hålla ett föredrag med ovanstående rubrik i samband med kyrkodagar i Ljungby i november 2011. Vi hade då upptäckt att många av våra ungdomar saknade kunskap om LBK:s historia och bakgrund. Föredraget återges här i förkortad och redigerad form och utelämnar inledningen om reformationens intåg i Sverige. Det ger min personliga syn och upplevelse av LBK:s bakgrund. I mitt liv har jag fått göra erfarenheten att födas in i statskyrkan och därifrån göra resan till medlemskap i en luthersk bekännelsekyrka.*

Jag hade förmånen att få vara med vid bildandet av LBK, trots att det samfund jag tjänade tog kraftigt avstånd från tanken på en fri luthersk kyrka. Personligen ställdes jag i en situation där jag tvingades ta ställning. Då jag i slutet av 1960-talet fick min predikantkallelse till Missionsällskapet Bibeltrogna Vänner (BV) var det naturligt för mig att acceptera den. Mitt hem och min familj hade sin andliga hemvist i BV där min äldste bror hade sin kallelse som predikant. Min far hade tjänat som predikant inom sällskapet. Vid tiden för min kallelse genomgick BV en intern kris. Axel B Svensson som varit sällskapets ordförande under många år avled 1967. Som så många gånger förut när en inflytelserik person försvinner plötsligt fanns ingen som kunde fullt ut fylla hans plats. Det gav utrymme för vissa krafter som tidigare inte haft något större inflytande. Plötsligt befann man sig nu i en sådan position att man kunde hävda sin syn. Det gällde främst två saker, Bibelns tillförlitlighet och läran om den allmänna rättfärdiggörelsen.

Vid ett av mina allra första pre-

dikantmöten framträdde en man som varit BV:s missionär i Afrika. I sitt föredrag presenterade han en bibelsyn och en förståelse av läran om rättfärdiggörelsen på ett sätt som avvek från BV:s dittills mycket tydliga framställning. Han hävdade att han i många år haft den syn på t.ex. skapelseberättelsen som han nu förde fram. Han kunde tänka sig skapelsen som en utdragen process. Hans framställning av rättfärdiggörelsen gav lite eller inget utrymme för den objektiva rättfärdiggörelsen som Axel B Svensson så ofta och i så många sammanhang framställt.

En av predikanterna föreslog då att vi skulle ajournera mötet och en tid ägna oss åt studier i Bibeln och de lutherska bekännelseskriterierna. För mig personligen var det mitt första möte med den lutherska bekännelsen, eller *Svenska kyrkans bekännelseskriterier*, som är bokens titel. Jag köpte boken och började läsa. Jag hade lite eller ingen förståelse varför den var indelad som den var, men läsningen gav mersmak. Redan vid studiet av Augsburgska bekännelsen började jag undra över mitt förhållande till den statskyrka som jag då tillhörde. Vid detta studium, särskilt artikel XXVIII, kom jag att upptäcka vad Nya testamentets kyrka är och hur orimligt det är med en statskyrkas politiska inblandning i kyrkans angelägenheter. Jag insåg det felaktiga i att tillhöra en kyrka som jag i verkligheten inte trodde på och vars teologi var främmande för Bibelns framställning.

Dessutom var ju det missions-sällskap jag tjänade egentligen en protest mot statskyrkotanken. Inom den konservativa pietistiska traditionen fostrades vi i att vara kritiska och misstänksamma mot både präst och kyrka. Dessutom fick vi ständig

information om hur de präster som ville följa sitt samvete och predika i enlighet med Bibeln blev mer eller mindre ställda åt sidan. Kyrkan hade själv förvandlats till en förföljande institution.

Genom en god vän fick jag höra talas om en tidskrift, *För Biblisk Tro*, som gav god teologisk undervisning. Redaktör var teol. dr. David Hedegård. Han arbetade också med att översätta NT till modern svenska. I denna tidskrift kom jag i kontakt med en rätt biblisk teologi och förstod att inte alla teologer delade tron på den liberala universitetsteologin. Här upptäckte jag också rikedomerna i de bibliska texterna. Jag fick svar på många frågor och längtade till nästa nummer av det lilla häftet. Mest av allt glädde jag mig över den stora tilliten till Bibeln som tydligt uttrycktes i denna skrift.

## **Biblicums tillkomst och tanken på en fri bekännelsekyrka**

Den 8 oktober 1968 hölls ett historiskt sammanträde i Domprostgården i Växjö. En plan att bilda en stiftelse ”för befrämjande av bibelforskning och bibelkunskap” blev förverkligad. Närvarande vid sammanträdet var domprost G A Danell, Växjö, teol dr David Hedegård, Uppsala, läroverksadjunkt Sune Svensson, Uppsala, pastor Torsten Josephsson, Södertälje och pastor Ingvar Hector, Gamla Hjelmeryd. De stadgar som antogs inleddes på följande sätt:

Stadgar för Stiftelsen Biblicum, institution för bibelstudium och bibelundervisning, stiftad genom stiftelseurkund av den 8 oktober 1968. § 1. Biblicum har till uppgift att bedriva bibelforskning och att meddela bibelkunskap till olika ka-

tegorier av människor, i första hand till teologie studerande, lärare och lärarkandidater, ungdomsledare, söndagsskollärare etc. Institutionen skall också anordna studiekurser för präster.

Stiftelsens trosgrundval lyder enligt stiftelseurkunden: *"Biblicum skall bygga sin verksamhet på Bibeln som Guds inspirerade, alltigenom tillförlitliga ord och på Svenska kyrkans bekännelse."* Uttrycket "Svenska kyrkans bekännelse" avser "Svenska kyrkans bekännelseskriterier", namnet på Konkordieboken i svensk översättning. Stiftelseurkunden och stadgarna vill sålunda mycket kraftfullt skapa garantier för att stiftelsen och dess styrelseledamöter inte i framtiden glider bort från Bibeln och den lutherska bekännelsen. Exemplet är ju många på institutioner som en gång varit bibeltrogna och sedan glidit till att bli alltmer liberalteologiska.

Den direkt utlösande orsaken till *Biblicum*'s tillkomst har Danell skrivit om i sin tidning *Nya Vaktaren* 3/69 under rubriken "Hur och varför *Biblicum* kom till". Danell hade deltagit i en diskussion i Uppsala över ämnet "Har Bibeln alltid rätt?" Vid den diskussionen framförde ledande representanter för den teologiska fakulteten i Uppsala "att Bibeln icke hade rätt i sina historiska uppgifter", "att dess gudsbild var falsk", "att icke heller den nytestamentliga etiken höll måttet inför det moderna samhällets krav", att Bibeln "var full av felaktigheter och motsägelser, att profetiorna inte gått i uppfyllelse" etc. "Hemkommen skrev jag till David Hedegård och relaterade det hela. "Nu måste vi göra någonting. Liberalismen är ingalunda död utan frodas lika starkt som någonsin. Våra blivande präster blir ensidigt informerade. De får aldrig höra den andra parten, som försvarar Bibelns trovärdighet och auktoritet. Vi måste bilda ett bibelinstitut... Det visade sig, att David Hedegård sedan länge närt alldeles samma tankar."

Danell förde också i denna artikel på tal tanken på "en fri bekännelsekyrka. En menighetsfakultet, som förser en mer och mer sekulariserad kyrka och en alltmer politiserad kyrkoledning med bekännelse-trogna präster – det blir bara en halvmesyra."

Redan i För Biblisk tro nr 1/68 skrev David Hedegård: "Säkert är situationen den att en fri luthersk bekännelsekyrka förr eller senare måste komma till stånd i vårt land." Genom sitt studium och arbete med översättningen av NT insåg han hur farligt det är att låta obiblisk lära få stå oemotsagd i kyrkan. När Danell i NV 11/69 betonade behovet av "en fri bekännelsekyrka på Bibelns och Bekännelsens grund" och att vi "står inför alternativet att malas ned i folkkyrkosystemet eller att gå ut ur det", kommenterade Hedegård detta med gillande i För Biblisk Tro 1/70: "En fri bekännelsekyrka är utan minsta tvekan nödvändig, om någon kristendom skall kunna bevaras i vårt land... Man kan bara fråga sig hur en fri bekännelsekyrka skall kunna komma till stånd. Detta är ännu fördolt, men Herren Gud skall ge sin ledning som svar på enträgen bön"

### Professor Beckers besök

Hedegård avled i oktober 1971. Året därefter inbjöd Stiftelsen *Biblicum* Dr Siegbert W Becker från Wisconsinssynoden i USA till en föreläsningsserie. Det besöket kom att bli startpunkten för bildandet av en fri luthersk bekännelsekyrka. Beckers bok *Skriften och Saligheten* är en sammanfattning av hans föredrag och är mycket värdefull läsning. För många blev den boken till stor hjälp inför frigörandet från statskyrkan vilket i sin tur ledde fram till bildandet av LBK. Per Jonsson, Landskrona, Seth Erlandsson, Uppsala och Sten Johansson (Rydh), Uppsala var de personer som ledde projektet. För mig personligen kom *Biblicum* och den undervisning vi

fick där att betyda mycket för min andliga hälsa. Här mötte jag plötsligt teologer som vågade uttrycka sin tro på den ofelbara och inspirerade Skriften.

Den 7 september 1974 under-tecknades i Uppsala ett grunddokument för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige. Vi hade gått från statskyrka till bekännelsekyrka, en kyrka helt fri från politikens, biskopars och prästers godtycke och otro.

### Avslutning

Avslutningsvis vänder jag mig till de unga som med detta föredrag fått min personliga sammanfattning av LBK:s framväxt. Jag hoppas ni förstår vilken oerhörd tillgång det är att få tillhöra en fri luthersk kyrka. Den är liten men ändå oerhört stark. Den är inte gammal som organisation, inte stort mer än hälften så gammal nu som statskyrkan var på Uppsala möte 1593. Den hade då den väldiga statsmakten bakom sig. Men den hade inte på långa vägar den kraft som LBK har, som har Guds ord och enigt håller fast vid det.

Kära unga, jag hoppas ni förstår att vara tacksamma för att ni slipper kämpa mot den koloss som förstört så mycket. I god tro byggde våra fäder en kyrka i varje liten by i tron att det skulle tjäna Herren och hans sak. Nu har den falska läran sopat undan kunskapen i kristen tro och ersatt den med människoläror. En bekännelsekyrka betyder en kyrka som är bunden vid sin bekännelse och ni ska nu förbli trogna mot den antagna bekännelsen. Det är precis det Jesus säger i sitt avskedstal: *Om ni förblir vid mitt ord är ni i sanning mina lärjungar.* Låt oss tacka Gud för vår kyrka som ska vara ett ljus i denna förmörkade värld. Om vi inte får ständig kraft från gemenskapen med Gud och hans församling kommer vi att gå under i förtvivlan och otro.

*Alvar Svenson*

# Visst finns Gud på Facebook!

Graviditeten blev inte som de tänkt sig. Efter ett halvår fyllt av olidlig smärta, trötthet och illamående konstaterades att Ruth Webber hade drabbats av cancer i magen, samma sjukdom som tog hennes pappas liv ungefär 20 år tidigare.

Ruth gifte sig med Paul Webber samma sommar som hon tog examen från Bethany Lutheran College i Mankato, USA. Drygt ett år senare hade de ytterligare en välsignelse att glädja sig åt. Ruth var gravid med parets första barn. Hon var 23 år och det var ingen som trodde något annat än att hon hade hela livet framför sig.

När provsvaren kom visade det sig att Ruths cancer var långt gången. Den gick inte att operera. Cytostatika var det därför det enda tänkbara behandlingsalternativet. För att skydda det ofödda barnet mot cellgifterna beslutades att babyn skulle födas för tidigt. Den 7 februari i år, ungefär en vecka efter att Ruth fått sin diagnos, kom John Wilde Webber till världen. Han förlöstes med kejsarsnitt i vecka 28 och döptes redan samma dag!

Trots ovissheten om hur det kommer att gå för dem, har Ruth och Paul aldrig slutat tacka Gud för hans godhet. De är säklart också oändligt lyckliga över att ha blivit föräldrar och försöker njuta av det varje dag. Trots sina lidanden och svårigheter har familjen Webber blivit tydliga vittnen om Guds nåd och kärlek. Från första stund har de öppet visat hur de förlitar sig på Gud som den ende som kan hjälpa dem.

Facebook är en stor internetsida med många medlemmar. Den är till för att lätt kunna hålla kontakten med vänner och bekanta. Någon dag efter det att Ruth fått sin diagnos skapade Paul en grupp på Facebook som han kallade ”Pray for Ruth Webber” – Be för Ruth Webber. Efter bara någon vecka hade gruppen över 2000 medlemmar och många av dessa representerar hela församlingar runt om i världen. Genom denna sida samlas människor i bön för Ruth, Paul och John. Dagligen kommer det till nya böner, bibelord och uppmuntrande meddelanden.



Bildetekst ?

På Facebook-sidan skriver Paul och Ruth gång på gång hur rörda de är över alla förböner. De tackar också Gud för de bönesvar och välsignelser han gett och ger dem. Det har blivit en sida där man tydligt kan se den kristna kärleken, hoppet, optimismen och allt stöd som omger familjen Webber. Den har blivit ett tydligt exempel på hur mycket Gud bryr sig om sina barn. Genom de kristna är Gud aktiv även på Facebook!

Ruth skriver att hon tackar Gud för allt stöd hon fått och för John som ger henne hopp och kraft att kämpa mot sjukdomen. Men allra mest tacksam är hon att Gud gett oss den ultimata segern, en plats i vårt himmelska hem!

*Ingela Lindmark*

# Spikar i händerna

*Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade (Jesaja 53:3).*

Sara satt vid middagsbordet. I handen höll hon en av pappas långa spikar. Hon tryckte spiken mot handflatan så att det gjorde riktigt ont, och sen flyttade hon den till sin fot.

Jakob som passerade köksdörren la genast märke till sin systers märkliga uppförande. ”Sara, vad gör du? Lagg genast bort den där innan du skadar dig”, skrek han. ”Mamma!”

”Vad är det som händer?” Mamma tog sista delen av trappan i ett enda kliv. Hon hade en stor tvättkorg i famnen.

”Sara leker med en spik”, förklarade Jakob. ”Titta, hennes hand har blivit alldeles röd där hon försökte sticka sig själv!”

”Jag leker inte men spiken”, försvarade sig Sara. ”I kyrkan har vi ju fått höra om när Jesus dog på korset. Jag undrade bara hur det skulle kännas att få spikar genom händerna och fötterna, precis som Jesus fick.”

”Ingenting i världen hade nog gjort mer ont”, sa Jakob. ”Kommer ni ihåg hur ont jag fick när jag klev på en spik i somras? Jag kunde inte gå på en vecka, och ändå hade jag skorna på mig.”

”Ja”, höll mamma med. ”Det måste ha varit väldigt plågsamt för Jesus. Speciellt eftersom vi vet att han fick hänga där i sex timmar.”

”Och han måste ha haft jätteont av törnekronan de pressat ner på hans huvud”, la Sara till. Hon höll om sitt eget huvud med båda armarna.

”Men vi vet att det bara var en del av Jesu lidande”, fortsatte mamma. ”Han fick känna den allra värsta sortens sorg och smärta på korset, för han tog på sig hela världens synder och blev övergiven av Gud.”

Jakob nickade. ”Även om jag bara har gjort ett enda fel, så känns det inte alls bra. Ibland kan jag knappt stå ut. Men Jesus kände skulden för biljoner och triljoner synder på samma gång!”

”Hur kunde Jesus klara av all den smärtan?” frågade Sara. ”Det skulle jag aldrig göra.”

Vi skulle aldrig stå ut med den smärta och plåga Jesus blev utsatt för både i livet och döden. Även om vi hade kunnat det hade det inte betytt något. Vi kan inte betala det vi är skyldiga Gud. Vi kan inte ens betala för en enda av våra synder, men det kunde Jesus. Han är vår helige Gud. Det var bara hans renhet som kunde betala för hela världens synder.

Sara frågade hur Jesus kunde klara av allt detta. Varför ville han gå igenom helvetets lidande så att vi får gå fria från den plåga vi förtjänar? Det var för att Jesus älskar oss oändligt mycket. Hans kärlek är så olik alla andras. Den är svår för oss syndare att förstå. Undrar du ibland om Jesus verkligen älskar dig och bryr sig om dig? Tänk då på hur mycket han fick lida för att rädda oss från den eviga döden. Jesus bevisade att vi kan räkna med hans kärlek. Kärleken svek dig inte på Jesu väg mot korset och kommer inte heller att svika dig så länge du lever.

Bön

*Käre Jesus, jag blir ledsen när jag tänker på hur mycket du fick lida på korset för min skull. Men jag blir glad igen när jag tänker på att mina synder blivit förlättna genom ditt offer. Tack för att du ger frid. Tack för att jag får glädja mig över ett evigt liv i himlen hos dig. Amen*

Ur ”A Few Minutes With Jesus”  
av Joslyn Moldstad



# De spottade på Jesus

Jag hade just predikat i en passionsgudstjänst och gick förbi gudstjänstdeltagarna mot dörren då jag fick se en liten pojke som satt i bänken med tårar i ögonen. Jag böjde mig mot honom och frågade: "Varför gråter du, kära barn?" Tårarna rann och pojken snyftade: "De spottade på min Jesus".

Framför mig hade jag en liten troende kristen som för första gången förstod påskhändelsernas djupaste allvar som vi vuxna vant oss vid så att vi kanske blivit okänsliga för vad som hände, att *de spottade på Jesus*.

Berättelsen om Jesu förnedring ruskade om den lille pojken hjärta med en sanning som för honom var totalt obegriplig. Hans Jesus, som han varje kväll bad till i sin lilla bön, hans Jesus som han alltid bad välsigna hans måltider, hans Jesus som han visste beskyddade hans mormor på sjukhuset, hans Jesus hade människorna misshandlat på ett hemskt sätt: de spottade på honom.

I Finland sjunger vi under påsken:  
*Från örtagården leder till Golgata en väg,  
som Fadern själv bereder och tecknar  
steg för steg.  
Till paradiset vägen bär, men en  
smärtornas väg den är."*

Kan det vara så att vi vant oss vid påskhändelserna i Jerusalem så till den grad att våra hjärtan inte mera förskräcks av hur Jesus blev hånad och skändad *för våra synders skull*, så som detta lilla barns hjärta förskräcktes då han förstod att *hans Jesus* blev bespottad. Han kunde omöjligt förstå varför! Jesus som vakar över honom medan han sover, Jesus som välsignar hans måltid då han ber det och gör så att han kan växa och bli stor, Jesus som beskyddar och tröstar hans mormor i hennes plågor och ensamhet på sjukhuset. Den lille pojken kunde omöjligt förstå varför Jesus blev bespottad fast Han alltid gör endast gott, skyddar, hjälper och tröstar honom och hans mormor natt och dag.

Ett litet barns tro är en tro som älskar Jesus därför att Jesus älskar honom, lyssnar till hans bön, vårdar och skyddar honom och mormor. För ett barns tro är Jesu bespottelse omöjlig att förstå, ty den tron försäkras honom om att Jesus älskar honom. Vad tänker du som vuxen om den lille pojken tro?

Jesus vet och säger till oss: *Amen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in. Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty Guds rike tillhör sådana.* (Mark 10:14,15).

*Förkortad och fri återgivning av en artikel i  
WELS kyrkotidning "Forward in Christ"  
Jukka Söderström*



# Ny småskrift om Israel

Tidskriften *Biblicum* nr 1 2012 har utgivits i form av en småskrift, *Israel som Guds tjänare*. Seth Erlandsson inbjuder i sitt förord till ett spännande bibelstudium i detta ämne:

Ibland ges så olika svar på frågor om Israel att man undrar om man har studerat samma Bibel. En ny småskrift från *Biblicum* besvarar utifrån Bibeln många frågor om Israels särställning. Vad menas med att Israel är Guds egendomsfolk med ett speciellt tjänaruppdrag? Vilken unik, frälsningshistorisk uppgift har Israel fått? Hur förhåller sig gamla förbundet till det nya? Vilka är Abrahams sanna barn? Vad menas med att de hednakristna är inympade i det sanna olivträdet och därmed sanna judar?

Småskriften slutar med följande sammanfattning; "Bibelns undervisning om Israels frälsning är enhetlig och klar. Av både hedningar och judar förkastar de flesta Guds frälsning. "Den port är trång och den väg är smal som leder till Livet, och få är de som finner den" (Matt. 7:14). Endast en kvarleva av det yttre Israel ska bli frälst enligt en utkorelse av nåd (Rom. 9:27; 11:5-7). Denna kvarleva från judafolket har inte till fullo inbärgats i Guds rike förrän alla utkorade från hednafolken har kommit in. Därför

ska den kristna församlingen också söka vinna judar för Guds rike ända fram till den yttersta dagen. Tanken på en kommande allmän judeomvändelse, verkad direkt av Gud, strider mot hela Skriften och grundar sig på en allvarlig feltolkning av Rom. 11:25-27.

Har då förstockelsen av en del av Israel gjort Guds löften till Israel om intet? Ingalunda. "Ty 'Israel', det är inte detsamma som alla de som härstammar från Israel. Inte heller är de alla 'barn' därför att de är Abrahams säd" (Rom. 9:6-7). Ingen är "arvinge enligt löftet" bara därför att han är Abrahams säd efter köttet. Att räkna sig som Guds barn eller Guds folk, "arvingar enligt löftet", samtidigt som man förkastar Guds Son, vittnar om andlig blindhet. "Vore Gud

er fader, så älskade ni ju mig" (Joh. 8:12). Men de som tror på Sonen, de är Abrahams sanna barn och tillhör det egentliga Israel, även om de härstammar från hednafolken. Ty genom tron har de inympats i det egentliga Israel. "Hör ni nu Kristus till, så är ni därmed också Abrahams säd, arvingar enligt löftet" (Gal. 3:29).

Det finns endast ett gudsfolk och endast en rättfärdighet, nämligen trons rättfärdighet.

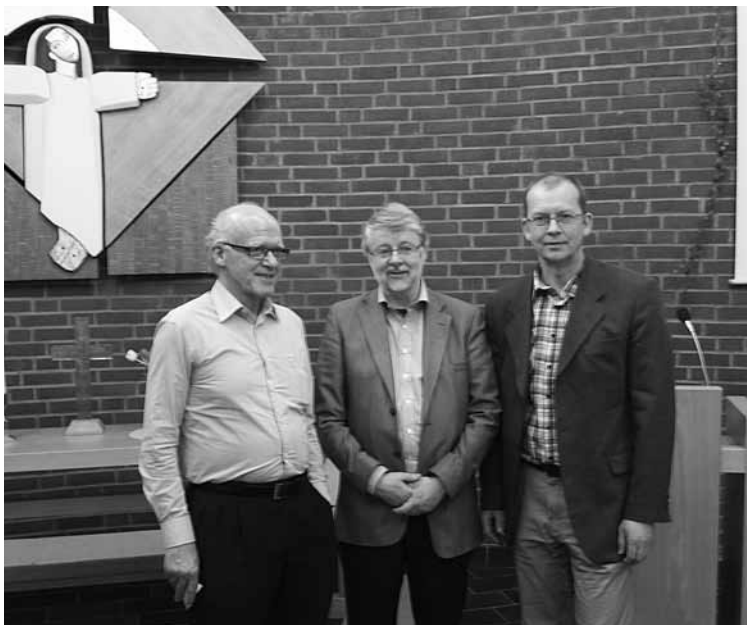
Vi kan ha stor beundran för judarna och dagens israeler och på olika sätt söka hjälpa detta svårt sargade folk till en fristad

på jorden. Men enligt Bibeln är endast de som tror på Jesus Kristus "arvingar enligt löftet". Redan Mose hotade det yttre Israel med förbannelse och förlust av arvet enligt löftet, om de inte lyssnade till Herrens ord, och han utlovade en återupprättelse som Guds folk endast om de vände om till Herren i tro. En återupprättelse som Guds särskilda rike och folk utan "Abrahams tro" (Rom. 4:12, 16) är Bibeln främmande för.

Skälet till att Gud vid sidan av hedningarna bevarar judarna som ett särskilt folk är den hemligheten att det fram till den yttersta dagen finns en utkorad kvarleva av detta folk. Därför ska de kristna med stor iver och kärlek predika evangelium också för judafolket intill tidens ände. Det är endast genom evangelium som Gud uppväcker sanna barn åt Abraham, både från judarna och hedningarna. Och när Gud på detta sätt inbärgat alla sina utvalda "från alla folkslag och stammar och folk och tungomål" (Upp. 7:9) – och endast Gud vet när det har skett – då kommer den yttersta dagen. Först då kommer Jesus Kristus synligt tillbaka och först då blir det egentliga Israel ett synligt rike. Intill dess är Guds rike osynligt (Luk. 17:20-21) och ingalunda något yttre lyckorike. Intill dess finns Guds sanna folk mitt i en ond och farlig värld, under yttre kors och vedermöda. Men de har frid med Gud och är medborgare i det sanna eller "himmelska Jerusalem", även om de bor fjärran från det jordiska Jerusalem (Hebr. 12:18, 22-23)."



# Biblicum dagar i Norrköping



Efter en lång tids uppehåll hölls Biblicum dagar i Åby utanför Norrköping 24-25 mars. Ett 50-tal deltagare fick lyssna till två föredrag om Romarbrevet kapitel 6 och 7 av Egil

Edwardsen. Seth Erlandsson hade ett föredrag om "Bibelns historiska förankring och den arkeologiska forskningen" och två om Jesajabokens anmärkningsvärda budskap. Alla föredrag spelades in och finns på Biblicums hemsida.

## Egil Edwardsens inledning till föredragen om Romarbrevet 6 och 7

Kapitel 6 och 7 har en strategisk plats i Romarbrevet. I de fem första kapitlen förkunnar Paulus lag och evangelium. Han påminner läsarna om Guds vrede som kommer över världen eftersom världen väljer att tillbe avgudar i stället för den sanne Guden. I sista halvan av kapitel 1 ser vi hur människans djupa syndfall orsakat att Guds vrede vilar över människorna. I kapitel 2 och första delen av kapitel 3 visar Paulus hur fullständigt människan, som hon är av naturen, saknar Guds rättfärdighet. Och detta är ett universellt faktum. Vare sig vi är judar eller hedningar har vi ingen del i Guds rättfärdighet, för *alla har syndat* (Rom. 3:23). *Ingen rättfärdig finns, inte en enda* (3:10).

Mitt i kapitel 3, vers 21-22, skiftar Paulus dramatiskt fokus. *Men nu har utan lag en rättfärdighet från Gud blivit uppenbarad*, säger han och fortsätter med att undervisa klart och tydligt om *en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus för alla som tror*. Han förkunnar de trösterika orden om rättfärdiggörelse av nåd allena för Kristi skull, utan lagens gärningar. Han talar om *den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig* (4:5). Och i kapitel 5:1 visar han vad som blir den omedelbara följderna av denna rättfärdiggörelse av nåd, nämligen *frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus*. Han visar med en slående jämförelse mellan Adam och Kristus hur alla människor drabbats av döden och fördöms på grund av synden som kom in i världen genom Adam, men hur alla människor nu ska stå rättfärdiga på grund av Kristus (5:18-19). Så undervisar Paulus om lag och evangelium, om synd och nåd, om död och liv.

Sedan Paulus förkunnat det livgivande och trösterika evangeliet i Romarbrevet gör han något som är ganska unikt i hans skrifter. Han går nämligen inte direkt över till att tala om hur de kristna på olika sätt kan tjäna Herren i det nya livet som de fått genom tron. Han talar inte om personliga synder, problem

i församlingen eller särskilda förmaningar som romarna behövde. I stället undervisar han om deras nya förhållande till Kristus, till synden och till lagen. Först senare, från kapitel 12, kommer han in på hur de kristna på olika sätt kan tjäna sin Herre. Men här i kapitel 6 och 7 förkunnar han först och främst om själva grunden för det kristna livet. Han visar hur evangeliet motiverar det kristna livet. Ja, faktum är att kapitel 6 inleder en fullständig undervisning som varar i tre kapitel, 6-8, om hur de kristna ska se på sina nya liv i Kristus.

Innan vi går till kapitel 6 ska vi säga lite allmänt om evangeliet och framför allt evangeliet som motivation för det kristna livet. Det här föredraget heter "Från död till liv" men kunde lika gärna heta "Evangeliet om död och liv", för det är detta det handlar om. Evangeliet är det centrala i Bibeln. Det är själva centrum i den kristna tron. Allt det som handlar om hur en människa blir frälst, hur hon kommer till tro, hur hon blir bevarad i tron, hur hon får kraft att leva ett kristet liv - allt har sitt centrum i evangeliet.

Evangeliet är väldigt stort i hela Bibeln. Det är så stort att det dominerar hela tänkandet hos Bibelns författare. Evangeliet och alla dess välsignelser och frukter genomsyrar hela Bibeln. Vad skulle Bibeln ha

varit utan evangeliet? Inget annat än vilken gammal bok som helst om hur människor bör leva och uppföra sig mot varandra, vad de bör göra för att skaffa sig tillfredsställelse i livet.

Vi har ofta en tendens att göra evangeliet för litet i våra tankar och liv. Det gör vi på många olika sätt, t.ex. när vi använder evangeliet till att uppfylla våra många behov i livet. Människor har många behov. De mest grundläggande som behov av mat, kläder och beskydd är som regel inget problem i våra rika länder.

Vi har nog av allt detta och är upptagna av annat. Vi har behov av att känna tillfredsställelse i livet, få kärlek av andra människor, lyckas i arbetslivet. Vi har behov av att uppnå våra drömmar och ambitioner. Och så behöver vi ofta hjälp med

besvärliga familjeproblem, med äktenskap, barn och förhållandet till andra släktingar. Alla dessa problem ropar på vår uppmärksamhet och dominerar stora delar av livet. Om dessa behov blir dominerande i våra liv och om evangeliet blir det medel som ska lösa alla dessa problem, då har evangeliet blivit för litet i vårt liv. För då har vi gjort om evangeliet till att endast vara ett verktyg för att få ett bättre liv och inte just det som ska genomsyra och forma våra liv. Evangeliet blir då bara verktyget vi bygger huset med i stället för att vara själva grunden vi bygger huset på.

Av naturen har vi en tendens att fokusera på lagen och hur lagen kan göra våra liv bättre. Evangeliet blir därmed en motivation till att hålla lagen så att Gud ska välsigna våra liv. När en kristen börjar tänka så blir evangeliet automatiskt mindre viktigt och lagen mer viktig. Vi

förnekar inte att det för med sig välsignelser i livet om man håller lagen. Det är klart att livet skulle vara bra om vi helt och fullt höll lagen. Men om vi fokuserar först och främst på välsignelserna och medlet för att uppnå dem är lagen, då blir evangeliet mindre viktigt för oss. När allt kommer omkring talar ju lagen om något vi kan försöka göra, en metod vi kan förstå och försöka följa. Genom att fokusera på lagen får vi en känsla av att detta är något vi själva kan göra något

med. Och även om vi inser att det är evangeliet som bör motivera oss till att hålla lagen fortsätter vi att fokusera på lagen och de välsignelser det ger oss att hålla lagen.

Inte bara enskilda kristna utan hela församlingen kan falla i detta dike. I församlingen gläder vi oss över och prisar

Gud för hans stora kärlek och förlåtelse, och vi samlas för att tacka och prisa Gud för allt han har gjort för oss, för hans stora nåd och alla hans rika välsignelser. Men om församlingen får problem av något slag har evangeliet en tendens att komma i bakgrunden. I stället försöker vi reda ut problemen genom att motivera varandra att göra något och börja med någon ny aktivitet. Om kollekterna t.ex. börjar minska tror vi att det blir bättre om vi håller kollekttal där vi betonar hur viktigt det är att ge. Om medlemsantalet minskar i församlingen tror vi det hjälper att hålla starka motivationstal om att ha mer utåtriktad verksamhet. Även om allt detta görs med evangeliet som motivationsfaktor ligger ändå vikten på vad vi bör göra och vilken aktivitet vi bör sätta igång och resultaten vi hoppas få se som en följd av våra aktiviteter.

Det är förstaeligt att en kristen

församling är upptagen med dessa problem och naturligt att vi önskar se frukter av tron hos medlemmarna. Det är naturligt att en församling vill växa. Men det är ändå farligt om vi i stället för att fokusera på evangeliet blir mer upptagna av evangeliets och trons frukter. Då förminskar vi evangeliet, och det som är farligt med att ge evangeliet för liten plats hos oss är att det kan resultera i andlig kraftlöshet. När evangeliet får liten plats hos oss bär vi inte mer frukt utan snarare tvärtom. Det kristna livet blir grått och livlöst.

Ett konkret exempel är när vi läser Jesu ord i Bergspredikan: *Sök först Guds rike och hans rättfärdighet så ska ni få allt det andra också* (Matt. 6:33). Vad gör den syndiga naturen med det bibelstället? Den fokuserar på *allt det andra* som vi ska få. Att söka Guds rike och hans rättfärdighet, den rättfärdighet som vi får av Gud av bara nåd för Kristi skull, blir bara ett medel att uppnå *allt det andra*. Det vi faktiskt gör är rakt motsatt det Jesus ber oss om i detta avsnitt av Bergspredikan. Han ber oss att *inte* bekymra oss för *allt det andra* - d.v.s. allt som har med det jordiska livet att göra. Men vi gör om Jesu ord till en metod för att uppnå just detta som vi inte behöver bekymra oss för. Och ju mer vår natur får oss att tänka så desto mindre blir evangeliet för oss. Jesus säger att vi inte behöver bekymra oss för något av allt detta. Fokusera på evangeliet i stället. Koncentrera dig på Guds rike och Guds rättfärdighet. Låt det vara det viktigaste i ditt liv. Tänk på Guds stora löften om att han aldrig ska svika eller släppa dig när Satan och din egen natur vill få dig att förtvivla och bekymra dig om allt du behöver i livet. Gud ska ge dig allt du behöver till kropp och själ.

Evangeliet bör inte vara något vi använder för att uppnå saker i livet. Evangeliet bör i stället vara det som dominerar vårt liv och genomsyrar det och har hela vårt fokus.

Evangeliet ska inte användas för att uppnå helgelse. Evangeliet leder till helgelse av sig självt. Kraften till ett helgat liv kommer från evangeliet endast när det får vara det centrala i hela vårt tänkesätt och får genomsyra alla våra värderingar.

Vad ska vi då göra med problemet att evangeliet får så liten plats hos oss? En sak är säker: Svaret på detta finns inte i oss själva. Jag vet i alla fall att det inte finns i mig. Av naturen har jag ingen kärlek till evangeliet eller till honom som evangeliet handlar om, min Frälsare Jesus Kristus. Allt jag är upptagen av är mig själv, mina behov, mina önskningsar, min agenda. I mig finns egentligen bara egoism, kärlek till mig och det som är mitt. Det är min agenda. Enligt min natur är detta mitt fokus i livet.

Alltså bör vi inte fråga oss själva eller gräva i oss för att finna en lösning på problemet. Lösningen finns naturligtvis hos Gud och i hans ord. Vi måste lyssna till Guds agenda. För hans agenda är mycket, mycket större än vår. Hela vår personliga och församlingens agenda måste handla om hans agenda. Gud har gett oss många sätt att tjäna honom. Han har i detta livet gett oss många välsignelser som en följd av vår tjänst åt honom. Men all vår tjänst och alla välsignelser vi får av honom är alltid förenade med Guds slutliga och eviga agenda. När vi därför läser apostelns ord om vårt nya liv i Kristus och vår tjänst för honom måste vi framför allt hela tiden ha detta i fokus i våra liv och församlingar. För det är Guds agenda att evangeliet ska förkunnas för alla människor så de kan komma till tro på Jesus och ta emot förlåtelse för alla sina synder för hans skull.

Evangeliet, det glada budskapet, är att Gud i kärlek har förlåtit världens synd och försonat världen med sig själv genom Jesus Kristus och det verk han utförde då han dog för alla människor på korset. Detta evangelium är själva startpunkten för en kristen. Det är själva

grunden som en kristen bygger sitt liv på. Men en grund som spricker och börjar rasa kan inte bära huset. Det betyder att om evangeliet inte hela livet, varje dag, varje timme, ja, varje sekund får genomsyra och bära oss kommer vårt kristna liv att rasa samman och dö ut.

### **Kort sammanfattning av Seth Erlandssons tre föredrag**

I föredraget *Bibelns historiska förankring och den arkeologiska forskningen* påvisades den stora skillnaden mellan Bibeln och obibliska religioners heliga böcker. Bibelns undervisning är historisk förankrad. Den hör samman med *verkliga* händelser, inte uppbyggda. Det är inte fråga om uttänkta myter eller sagor om en gud och gudomliga ting. Bibeln berättar hur den ende sanne Guden uppenbarar sig i sin skapelse alltifrån världshistoriens första dagar fram t.o.m. apostlatiden då den utlovade frälsningen fullbordades genom Jesu Kristi försoningsverk.

Guds övernaturliga ingripanden har skett *inför många ögonvittnen*. Med en rad exempel visades hur Bibeln betonar ögonvittnenas betydelse och hur svårt profeternas och Jesu motståndare hade det när de försökte förneka vad som skett inför många ögon. Mose betonar: "Det skedde inför era ögon." Jesus betonar: "Jag har inte verkat i hemlighet." "Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte. Men om jag gör dem, så tro på gärningarna om ni inte kan tro på mig (vad jag sagt)." Gamla testamentets vittnesbörd är vad profeterna har sett och hört, både genom särskild uppenbarelse för Mose och profeterna och genom Guds ingripanden inför ögonen på många vittnen.

Bibelkritiska arkeologer har hävdade att Bibeln innehåller många historiska fel. Här klargjordes vad arkeologin kan och inte kan yttra sig om och hur samtliga påståenden om fel inte alls är några fel. Med exempel från Josuas tid, domartiden,

kungatiden och Daniels tid visades hur påståenden om historiska fel inte kan stödjas med arkeologiska fynd. Tvärtom bekräftar i flera fall arkeologin Bibelns uppgifter.

I två föredrag behandlades *Jesajabokens anmärkningsvärda budskap*. Genom att lyfta fram bokens enhet och komposition, den röda tråden och den historiska bakgrunden, tydliggjordes denna profetboks rika innehåll och underbara budskap. Jesaja blir lätt missförstådd om vi inte är beredda på hans snabba växlingar mellan dom och frälsning, mellan troende och otroende, mellan det avfälliga Jerusalem och det sanna Jerusalem.

Utförligt genomgicks den historiska situationen under kung Hiskias tid (715-686 f.Kr.) och betydelsen av Jerusalems anmärkningsvärda räddning undan total ödeläggelse år 701 f.Kr. Kap. 40-66 hänger samman med boken i övrigt och är inte alls verk av senare tiders profeter. Den svåra hemsökelsen genom Herrens vredesverktyg Sanherib och Jerusalems räddning bildar bakgrund till dessa kapitels undervisning om den sanna frälsningen. Enligt Sanheribs egna annaler hade han raserat 46 städer i Juda och tvingat "200 150 människor, unga och gamla, män och kvinnor" bort från sina hem. Det är till dessa plågade och betryckta från Juda städer och sedan för alla betryckta i alla tider som Jesaja jämte domsord förkunnar tröstens evangelium (40:1ff) och den enda frälsningen genom Messias ställföreträdande gottgörelse (kap. 53). Precis som Jesaja tidigare förutsagt Sanheribs härjningar men att han inte skulle lyckas med att inta Jerusalem, så förutsäger Jesaja nu Koresh ankomst och befrielsegärning i samband med det nybabyloniska rikets undergång. Jerusalems räddning och befrielsen genom Koresh får förebilda den sanna frälsningen genom Messias.

## Kan Bibeln tolkas på flera sätt?

*”Det är bara en tolkningsfråga.” Är detta orsaken till att det finns så många olika läror och kyrkosamfund?*

Många drar slutsatsen att det måste finnas olika sätt att tolka Bibeln eftersom det finns så många olika kyrkosamfund. De flesta kyrkor säger ju att Bibeln är Guds ord. Då måste väl alla olika åsikter och tillämpningar bero på olika bibeltolkningar? Man drar också slutsatsen att Bibeln inte är klar och tydlig och att den enes tolkning är lika god som den andres. Men är det sant?

### **Bibeln är inte oklar**

Är Bibeln i grunden obegriplig så att den behöver subjektiv mänsklig tolkning? Inte alls. Bibeln är påfallande begriplig och avsedd att bli läst och förstådd precis som det står skrivet. Vi medger att vissa ställen kan vara svåra (se 2 Petr. 3:16), men vi har inte rätt att göra en tolkning utifrån en svårförstådd vers. Vi bör utgå ifrån att Gud är kompetent att meddela sig och vi måste undersöka texten i sitt sammanhang för att förstå vad Författaren försöker säga.

Människor må ha en annan mening än texten men det är inte samma sak som att texten kan tolkas olika. Felaktiga tolkningar som enskilda eller samfund gör beror ofta på att man läser in en betydelse i bibeltexten på grund av sina egna eller samfundets antaganden, förutfattade meningar och traditioner. När människor sätter egna tankar och sedvänjor eller vad som är kulturellt och politiskt korrekt över vad bibeltexten säger förvränger de orden så att de passar dem. Detta beror på okunnighet, slarv eller det onda människohjärtat och inte på fel eller brist på klarhet i Bibeln.

### **Rätt bibeltolkning**

Likväl kan vi inte komma ifrån att tolka eller precisera vad Bibeln verkligen säger. Samtidigt som vårt syfte är att låta Bibeln tala för sig själv ägnar vi oss också åt att tolka ord och meningar. Vi använder oss av tillämpbara tolkningsprinciper (ofta kallade *hermeneutiska prin-*

*ciper*) för att säkerställa att vår förståelse verkligen grundar sig på Bibeln själv och inte på våra tankar och känslor. Här finns inte utrymme att i detalj presentera dessa principer, men jag ska nämna några av de viktigaste:

- Bibeln är sin egen yttersta auktoritet när det gäller vad den säger och menar. Den är Guds auktoritativa uppenbarelse av tillförlitlig sanning förmedlad på mänskligt språk.
- Ordens naturliga betydelse i sitt sammanhang står i centrum. Vad är ordens tydliga innebörd baserad på det ordval, den grammatiska och den litterära form (berättelse, poesi, syn) som föreligger? Är vår förståelse helt i samklang med Bibeln i övrigt?
- Tydligare ställen om samma ämne kastar ljus över dem som är mindre tydliga. Svåra ställen får aldrig motsäga centrala och ofta upprepade sanningar (t.ex. Kristi person och verk, rättfärdiggörelse och helgelse, synd och nåd).
- Den helige Ande kan och vill visa oss vad hans Ord verkligen säger, men utan Anden kommer mycket att förbli förbryllande och lätt att missförstå (se 1 Korintierbrevet 2:12-14).

Slutligen kommer vi inte att förstå Bibeln korrekt om vi inte studerar den som en helhet, ett sammanhängande verk.

Vi växer i förmågan att känna igen biblisk och obiblisk undervisning ungefär som banktjänstemän lär sig se skillnad på äkta och falska sedlar. De blir bättre och bättre på att känna igen äkta pengar. De granskar pengar så ofta och så noga att de snabbt och effektivt kan upptäcka när förfalskningar dyker upp. Här har vi den springande punkten. Ofta när människor säger: "Det är bara en tolkningsfråga", avslöjar de att de inte har en aning om vad Bibeln säger. De har aldrig tagit sig tid eller ansträngt sig att ta reda på vad Bibeln själv säger. Så olika tolkningar är för det mesta olika missförstånd. Botemedlet förblir: "Studera noggrant Skrifterna" (Joh. 5:39, NIV).

*Prof. Forrest Bivens, Forward in Christ 2/2012*

# Vårt uppdrag

Sommarläger och konferens på Hjälmgården  
11-15 juli 2012

## Onsdag

- 13.30-16.00 Körövning  
17.30 Samling barnundervisningsansvariga  
19.00 Välkomsthälsning Torsten Carlsson, kvällsgudstjänst Lars Gunnarsson

## Torsdag

- 9.15 Morgonbön Ingvar Adriansson  
10.15 "Vilket är församlingens uppdrag?" Peter Öman, samtalsgrupper  
Parallellt barnundervisning  
15.00 "Vilket är kyrkans uppdrag?" Alvar Svenson, samtalsgrupper  
30.30 Körövning  
19.00 Kvällsgudstjänst Jukka Söderström, allsång, presentation av lägerdeltagare

## Fredag

- 09.15 Morgonbön Lars Gunnarsson  
10.15 "Vilket är det offentliga ämbetets uppdrag?" Öyvind Edvardsen, samtalsgrupper  
Parallellt barnundervisning  
15.00 "Vilket är de heligas uppdrag?" Stefan Hedkvist, samtalsgrupper  
17.30 Körövning  
19.00 Musikafton - läsarsånger och kvällsandakt, Hans Ahlskog.  
Hälsningar från när och fjärran

## Lördag

- 09.15 Morgonbön Alvar Svenson  
10.15 Konferensförhandlingar, samtalsgrupper  
Parallellt barnundervisning  
15.00 Aktiviteter för alla åldrar – alt. ledig eftermiddag  
17.30 Körövning  
19.00 Musikgudstjänst Peter Öman, med kör, barnkör, instrumentalister

## Söndag

- 10.30 Högtidsgudstjänst med nattvardsgång Stefan Hedkvist, kollekt.  
Avslutning

Barnundervisning och barnverksamhet: Gunilla Hedkvist och Linda Gunnarsson  
Musik under gudstjänster och lägerkör: Marcus Bauer och Andreas Frank  
Ungdomsansvariga: Olle och Erik Eliasson

Anmälan via LBKs webbplats <http://bekannelse.se/Aktuellt/anmalan> eller till  
Anna Karlsson, 0372 19068, mob. 070 6693849, e-post [annaskuriosa@telia.com](mailto:annaskuriosa@telia.com)



*Sommarläger 5-8 juli i  
Merilä herrgård i Utajärvi,  
sex mil sydost om Uleåborg*

Tema: "Johannes 3:16"

**Ur programmet:** "Hur uppstår behovet av evangelium?" (Seth Erlandsson), "Pånyttfödelse i dopet" (Hans Ahlskog), "Nattvardens evangelium" (Juhani Viitala). Bönestunder: Jukka Söderström, Ilkka Viitala, David Åkerlund, Arne Erkkilä. Söndagens högmässa med HHN: liturgi (Ola Österbacka), predikan (Juhani Viitala).

**Logi:** Högklassig herrgårdslogi i olika byggnader. Rummen har WC, dusch, TV, datakontakt och i en del minikök.

**Pris:** kost och logi i dubbelrum 185 euro/pers., 4-bäddrum 150 euro/pers. Deltidspris enl. överenskommelse. Barn under 5 år gratis, 5-12 år 50 % av vuxenpriset. Betalas i receptionen kontant eller med bankkort.

**Anmälningar** mottas av Merilä herrgård före 15 juni 2012 under kod "SLT sommardagar" (SLT kesäpäivät) per e-mail [kaisu.merila@utanet.fi](mailto:kaisu.merila@utanet.fi) tel +358 (0) 8 542 1128. Fax +358 (0) 8 542 1128. Postadress: Meriläntie 1, 91600 Utajärvi, Finland.

Också av Jukka Söderström [JS@jukkass.pp.fi](mailto:JS@jukkass.pp.fi) tel +358 (0) 0505510437. Postadress: Kansakoulutie 11, 37550 Lempäälä, Finland.

*Hjärtligt välkomna i Frälsarens  
Jesu Kristi beskydd!*

**Ungdomsläger 31 juli-5 augusti** i Alingsås.

Program i nr 3 av Bibel och Bekännelse

# Guds rättigheter

*Åt den siste vill jag ge lika mycket som åt dig. Får jag inte göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är så god? Så ska de sista bli de första och de första bli de sista (Matt. 20:14-16)*

**”Jag kräver mina rättigheter!”** En företagare har rätt att anställa och avskeda arbetare och bestämma lönen för sina anställda. Ägaren till vingården skickade iväg de arbetare som klagade och fastslog att han hade rätt att göra som han ville med sina pengar. Om han bara ville ge arbetarna han anställt först så mycket som han lovat dem var det hans privilegium. Om han ville betala dem mer än vad de kommit överens om kunde han göra det också. Ingen kan säga emot det eller påstå att det är olagligt.

Gud har fullt ansvar för sitt rike. Han är ”företagaren”. I hans rike finns arbetare. En del blev likt det judiska folket ”anställda” tidigt. Gud gav dem i sin nåd förmånen att kallas hans folk, ta emot det utlovade landet och tjäna honom där. De blev anställda först.

Men sorgligt nog blev deras privilegierade ställning en källa till högmöd. De blev okänsliga för Guds nåd och såg bara hur länge och hur hårt de hade arbetat genom åren. De glömde vilka usla arbetare de varit genom att vara olydiga mot Guds bud, tjäna avgudar och utveckla en total gärningsrättfärdighet. Men i sin stora nåd tog ägaren till riket inte upp den saken.

Han kritiserade bara deras stolta och otacksamma ande. De hade varit först men skulle bli sist, sist i den meningen att de skulle förlora Guds kärlek och glädjen att leva under honom i hans rike.

De som anställdes sist skulle komma först. Varför? Därför att de satte värde på den oförtjänta generositet och välsignelse de fått av vingårdens ägare.

Vilka välsignelser vi har fått! På grund av sin stora kärlek till oss har Gud lagt våra synder på sin egen Son och straffat Jesus i vårt ställe. Vår Frälsare offrade frivilligt sitt liv på ett kors för att betala vår skuld. Det finns inget vi kan eller behöver göra för vår frälsning. Jesus har gjort allt. Det är fullbordat! Det eviga livet tillhör oss.

*Min himmelske Far! Hur ska jag någonsin kunna tacka dig för din nåd i Jesus Kristus? Din kärlek vet inga gränser. Bevara mig för självrättfärdighet. Gör mig medveten om hur oändligt givmild du har varit mot mig. Amen.*

Ur Meditations